**คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๑/๒๕๖๙** ศาลภาษีอากรกลาง ผู้ร้อง
- ผู้ถูกร้อง

รธน. มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม
ประมวลรัษฎากร มาตรา ๘๘/๔ มาตรา ๘๘/๖ และมาตรา ๘๙/๑

ประมวลรัษฎากร มาตรา ๘๘/๔ และมาตรา ๘๘/๖ กำหนดให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษีเพื่อตรวจสอบรวมถึงประเมินการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้เสียภาษีแต่ละราย เป็นกรณีที่จำเป็นต้องให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจดุลพินิจตัดสินใจภายใต้เงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด เพื่อปรับใช้ข้อกฎหมายแก่ข้อเท็จจริงตามบริบทหรือเหตุการณ์ได้อย่างเหมาะสมและได้สัดส่วน โดยให้มีกลไกการควบคุมภายในของหน่วยงานหรือองค์กรผู้ใช้อำนาจดุลพินิจ อีกทั้งผู้ได้รับผลกระทบจากการใช้ดุลพินิจมีสิทธิโต้แย้งต่อศาลได้ กรอบระยะเวลาการตรวจสอบความถูกต้องของแบบแสดงรายการภาษีที่กำหนดไว้ตั้งแต่ ๒ ปี ๕ ปี และ ๑๐ ปี ตามเงื่อนไขของข้อเท็จจริงในแต่ละกรณี เป็นมาตรการทางภาษีอากรของรัฐที่ฝ่ายนิติบัญญัติพิจารณาความเหมาะสมตามหลักความจำเป็น ส่วนมาตรา ๘๙/๑ กำหนดให้ผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีซึ่งมิได้นำส่งเงินภาษีให้ถูกต้องตามกฎหมายต้องจ่ายเงินเพิ่มอันมีนัยอย่างเดียวกับดอกเบี้ยของเงินภาษีให้แก่รัฐนั้น เป็นมาตรการที่ฝ่ายนิติบัญญัติพิจารณาตามความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและข้อเท็จจริงในการเก็บภาษีของประเทศในภาพรวม ไม่อาจนำมาเปรียบเทียบกับอัตราดอกเบี้ยตามกฎหมายอื่นได้ ดังนั้น ประมวลรัษฎากร มาตรา ๘๘/๔ มาตรา ๘๘/๖ และมาตรา ๘๙/๑ ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม

ย่อโดย นายกล้า สมุทวณิช
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการ

นายสรรักษ์ เลี่ยมสุวรรณ
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๕

นายปฐมพงษ์ คำเขียว
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๒

นางสาวณิชาภา ภูมินายก
ผู้เชี่ยวชาญด้านคดี

นายอดิเทพ อุยยะพัฒน์
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ

นางสาวร่มปรางค์ สวมประคำ
เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ